

Præjudicielt spørgsmål

Er den transportydelse, som et rejsebureau selv har leveret inden for rammerne af en samlet pris, som den har modtaget fra en rejsende for en rejseudbetaling, der er leveret til denne rejsende, hvilken ydelse pålægges afgift efter særordningen for rejsebureauer i artikel 306-310 i Rådets direktiv 2006/112/EF af 28. november 2006 om det fælles merværdiafgiftssystem⁽¹⁾, i sin egenskab af nødvendig del af leveringen af denne rejseudbetaling undergivet afgiftspligt i henhold til den for rejseudbetalinger gældende normale afgiftssats, eller i henhold til den nedsatte sats, der i medfør af artikel 98, sammenholdt med nr. 5) i bilag III til direktivet, finder anvendelse på den ydelse, der består i befordring af personer?

⁽¹⁾ EUT L 347, s. 1.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Commissione Tributaria Provinciale di Parma (Italien) den 7. november 2011 — Danilo Debiasi mod Agenzia delle Entrate — Ufficio di Parma

(Sag C-560/11)

(2012/C 25/64)

Processprog: italiensk

Den forelæggende ret

Commissione Tributaria Provinciale di Parma

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Danilo Debiasi

Sagsøgt: Agenzia delle Entrate — Ufficio di Parma

Præjudicielt spørgsmål

Det skal undersøges, om der er en konflikt mellem national lovgivning og fællesskabsretten og nærmere bestemt mellem på den ene side artikel 19, stk. 5, og artikel 19a i lovdekret nr. 633/77 og på den anden side artikel 17, stk. 2, litra a), i direktiv 388/77/EØF⁽¹⁾ og dokumentet KOM (2000) 348 endelig af 7.6.2000, samt om der foreligger »forskelsbehandling« med hensyn til momsordningen mellem de forskellige medlemsstater i Den Europæiske Union for så vidt som levering af tilsvarende sundhedsydelser undergives forskellig momsats.

⁽¹⁾ EFT L 145, s. 1.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Juzgado de lo Mercantil de Alicante (Spanien) den 8. november 2011 — Fédération Cynologique Internationale mod Federación Canina Internacional de Perros de Pura Raza

(Sag C-561/11)

(2012/C 25/65)

Processprog: spansk

Den forelæggende ret

Juzgado de lo Mercantil de Alicante

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Fédération Cynologique Internationale

Sagsøgt: Federación Canina Internacional de Perros de Pura Raza

Præjudicielt spørgsmål

I en tvist om krænkelse af den eneret, der er knyttet til et EF-varemærke, nemlig retten til at forbyde tredjemand at gøre erhvervsmæssig brug af varemærket, således som det er fastsat i artikel 9, stk. 1, i Rådets forordning (EF) nr. 207/2009 af 26. februar 2009 om EF-varemærker⁽¹⁾, udstrækker eneretten sig da til enhver tredjemand, der gør brug af et tegn, der medfører risiko for forveksling (fordi det ligner et EF-varemærke for [lignende] tjenesteydelser og varer), eller er den tredjemand, som gør brug af dette tegn [der kan forveksles], der er blevet registreret til denne som EF-varemærke, derimod undtaget, så længe registreringen af det yngre varemærke ikke er annulleret?

⁽¹⁾ EUT L 78, s. 1.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunalul Sibiu (Rumænien) den 10. november 2011 — Mariana Irimie mod Administrația Finanțelor Publice Sibiu og Administrația Fondului pentru Mediu

(Sag C-565/11)

(2012/C 25/66)

Processprog: rumænsk

Den forelæggende ret

Tribunalul Sibiu

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Mariana Irimie

Sagsøgte: Administrația Finanțelor Publice Sibiu og Administrația Fondului pentru Mediu

Præjudicielt spørgsmål

Skal principperne om effektivitet, ækvivalens og proportionalitet — som gælder for de retsmidler, som en privatperson, der har lidt et tab som følge af anvendelsen af en bestemmelse, der er i strid med fællesskabsretten, har adgang til med henblik på udbedring af tilsidesættelser af fællesskabsretten — og som følger af retspraksis fra Den Europæiske Unions Domstol i forening med artikel 6 i traktaten om Den Europæiske Union og artikel 17 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, fortolkes således, at de er til hinder for nationale retsforskrifter, der begrænser størrelsen af det beløb, som kan kræves tilbagebetalt af den privatperson, hvis rettigheder er blevet tilsidesat?